

เมื่อชีวิตเหลือเพียงลมหายใจแผ่วเบา
กับร่างกายแน่นิ่งดูมืด-ปลา
แต่ด้วยความรักความผูกพันอันแรงกล้า
จึงเปิดมิติมหัศจรรย์แห่งจิตวิญญาณ

ตัวอย่าง

จิต

มหัศจรรย์

หลวงเมื่อง

ตัวอย่าง

จิตตพิศจรรย

หลวงเมือง

กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน ๒๕๕๓

จิตมหัศจรรย์ • หลวงเมือง

พิมพ์ครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, ธันวาคม ๒๕๕๓

ราคา ๑๒๐ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

หลวงเมือง. (นามแฝง)

จิตมหัศจรรย์. กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๓.

๑๔๔ หน้า. ภาพประกอบ.

1. นวนิยายไทย | ชื่อเรื่อง

ISBN 978 - 974 - 02 - 0725 - 2

ตัวอย่าง

- ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : สุชาติ ศรีสววรรณ • ผู้ช่วยผู้จัดการสำนักพิมพ์ : ประยงค์ คงเมือง
- บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ บุญปาน • บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : ศิริพงษ์ วิทยวิโรจน์
- หัวหน้ากองบรรณาธิการ : กิตติวรรณ เท่งวิเศษ • ผู้ช่วยบรรณาธิการ : สุภาชัย สุชาติสุธารมม
- พิสูจน์อักษร : ศรีวิไล ปานสีทา • คอมพิวเตอร์กราฟิก : กวาลัย เจนกิจณรงค์
- ออกแบบปก-ศิลปกรรม-ภาพประกอบ : อริญชัย ลิ้มพานิช • ประชาสัมพันธ์ : ตั้งฤดี ศรีไพโรจน์

สำนักพิมพ์มติชน • www.matichonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๘๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๓๓๕ โทรสาร ๐-๒๕๕๘๙-๕๘๑๘

แม่พิมพ์สี-ขาวดำ : กองพิมพ์สี บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๘๐-๐๐๒๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๔๐๒

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๗/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขาประชาสรรค์ ๒ ตำบลบางพูด อำเภปากเกร็ด นนทบุรี ๑๑๑๒๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๘-๒๑๑๓๓, ๐-๒๕๕๘-๐๕๙๖ โทรสาร ๐-๒๕๕๘-๐๕๙๗

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนฤมาล ประชาณิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๘๐-๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๕๐-๓๓๕๓ โทรสาร ๐-๒๕๕๙๑-๙๐๑๒

Matchon Publishing House a division of Matichon Public Co.,Ltd. 12 Tetsabannaruean Rd, Prachanivate 1, Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยหมึกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อปกป้องธรรมชาติ ภาวะโลกร้อน และสุขภาพของผู้อ่าน

สารบัญ

ตัวอย่าง

- ๗ คำนำสำนักพิมพ์
- ๙ คำนำผู้เขียน
- ๑๗ โทริจิต
- ๒๒ อำนาจดวงจิต
- ๒๗ พิษริษยา
- ๓๒ เป้าหนึ่ง
- ๓๗ หนี้ค้างชำระ
- ๔๒ บ้านป่า
- ๔๗ เพื่อนเก่า
- ๕๒ ปราบกฏการณ์ของจิต
- ๕๗ ชีวิตจิตใจ

- ๖๑ ผจญมาร
๖๕ สมองมหัศจรรย์
๗๐ ผู้หวังดี
๗๕ คดีอุกฉกรรจ์
๗๙ เลี้ยงมรณะ
๘๔ หลอกผี
๘๘ พรานเบ็ด
๙๒ จิตสังสรรค์
๙๗ ใจเสีย
๑๐๑ พลังของสมอง
๑๐๕ วีรบุรุษ
๑๐๙ สิ่งที่แตกต่างกัน
๑๑๓ หน้ากาก
๑๑๘ คนที่จากไป
๑๒๒ ใครเป็นเรา
๑๒๖ ผีดิบ
๑๓๐ ลวงไปฆ่า
๑๓๕ ที่ยึดเหนี่ยว
๑๓๙ ชั่วขณะจิต

คำนำสำนักพิมพ์

ตัวอย่าง

เรื่องของ “จิต” โลกของ “วิญญาณ” ยังคงเป็นประเด็นที่ลึกลับเกินความเข้าใจหรือคำอธิบายทางวิทยาศาสตร์ อย่างกรณีเด็กน้อยระลึกชาติได้ ความเชื่อของสถานที่กับคำร่ำลือว่ามีวิญญาณสิงสู่คอยหลอกหลอนผู้ที่ย่างกราย ฯลฯ ตำนานเรื่องราวเหล่านี้ มีพลังดึงดูดสะกดที่อยู่ในความสนใจและได้รับการกล่าวถึงไม่เสื่อมคลาย

“จิตมหัศจรรย์” คือเรื่องราวของวิญญาณที่มีร่างกายป่วยหนักและพยายามสื่อสารกับคนรัก เพื่อคลี่คลายสิ่งที่ยังค้างคาในโลกนี้ เพื่อการไปสู่โลกหน้าอย่างไร้กังวล

วิจัยนอนป่วยเป็นเจ้าชายนิทรา ๑๐ ปี โดยมีบุษบันภรรยา คู่ชีวิตคอยดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด กรณีนี้อาจเป็นเรื่องสะเทือน

ใจหรือนำเวทนาสำหรับผู้คนรอบข้าง ทว่าสำหรับวิจัยแล้ว กายอ่อนแอแต่พลังจิตยังแข็งแรงอยู่ ด้วยจิตที่บริสุทธิ์สามารถนำพาเขาไปปรากฏทุกแห่งหนเพียงใจนึกปรารถนา วิญญาณของวิจัยล่องลอยไปช่วยคนดีหลอกหลอนคนเลวอยู่หลายกรณี เช่น ช่วยผู้หญิงที่ถูกสามีทำร้าย ช่วยเด็กสาวที่ถูกพ่อเลี้ยงข่มเหงรังแก, ช่วยผู้หญิงอกหักคิดฆ่าตัวตาย, ช่วยจับขโมยที่แอบเข้าไปลักของในวัดขณะที่คนกำลังนั่งสมาธิ ฯลฯ โดยมีหน้าที่หลักคือคอยปกป้องบุรุษนั้นจากพวกคิดร้ายที่เข้ามาก่อวณคนรักของเขาไม่ว่าแต่ละวัน จนเธอรู้สึกหวาดหวั่นกับการมีชีวิตอยู่

ยิ่งเวลาผ่านไป สิ่งที่วิจัยได้กระทำลงไปล้วนก่อให้เกิดความคลางแคลงสงสัย ว่าการที่เขาเข้าไปช่วยเหลือผู้คนโดยใช้พลังจิตเป็นสิ่งที่ถูกหรือไม่ มันคือหนทางที่จะพาเขาไปสู่โลกหน้าอย่างสงบสุขไว้กังวลจริงหรือ? แล้วเหตุใดจิตของเขาจึงยังเร่ร่อนอยู่...

ร่วมเดินทางสู่เรื่องราวตามแบบฉบับ “หลวงเมือง” นักเขียนอาวุโสผู้ชำนาญการถ่ายทอดวิถีแห่งสัมพันธภาพของปวงชนสะท้อนสังคมด้วยลีลาสำนวนเฉพาะตัว คงความครบรสเต็มอารมณ์กับแนวทางที่สร้างสรรค์ลึกลับ “นาฏกรรมเมืองหลวง” ในนิตยสารมติชนสุดสัปดาห์ มากกว่าสองทศวรรษ

เปิดใจของคุณให้พบกับความมหัศจรรย์ พร้อมเพลิดเพลินไปกับเรื่องราวพิศวงแห่งจิต

สำนักพิมพ์มติชน

คำนำผู้เขียน

ตัวอย่าง

เมื่อข้าพเจ้ายิ่งหนุ่มๆ สงครามโลกครั้งที่ ๒ ยุติใหม่ๆ ถนนสายต่างๆ ยังมีหลุมหลบภัยทางอากาศชนิดคอนกรีตบรรจุ ๑๐๐ คน เช่น หน้าวัดโพธิ์นิมิต ตรงข้ามวัดอินทาราม (ใต้) และหน้าโรงเรียนศึกษานารี ส่วนที่หน้ากรมอุทการเรือยังอยู่จนข้าพเจ้าได้เห็นเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๔

แต่สัญญาณแจ้งภัยทางอากาศ (ไซเรนไฟฟ้า) ของกรมอุทการได้ยืนในตอนนั้นยังเป็นไซเรนที่ใช้ในระหว่างสงคราม เดียวนี้ไม่ทราบ

มักกะสันบริเวณที่ปัจจุบันเป็นธนาคารก็มีหลุมระเบิดกว้างราวๆ ๔๐ เมตร ร่องรอยของสงครามยังหลงเหลือให้เห็นทั่วไป ชายหนุ่มผู้วิกลจริตเพราะตกใจเสียระเบิดยังวิ่งอย่างไม่กลัวดับ

แตกส่งเสียงร้องอยู่ตามถนนให้เห็นบ่อยๆ สลากกินแบ่งที่ออก
ทุกวันเหมือนหอย ก ข โรงหนังศรีเยาวราช ศรีราชวงศ์ฉายหนัง
เพลง วันไหนเปลี่ยนโปรแกรมใหม่ รอบบ่ายนิสิตจุฬาฯ เพียบ
เห็นหน้าจำได้ ตลาดบำเพ็ญบุญตรงข้ามเฉลิมกรุง ระบุว่า “ตา
หรั่ง” (นายหรั่ง เรืองนาม) เปิดวิกแสดงอย่างครึกครื้นอยู่ที่นั่น
แทนการหมดยุคของ “ระบำจำป๊ะ” จากสมัยหลังสงครามซึ่งอื้อ
ฉาวโดย “ลำยองคาบแบงก์”

ริมถนนเจริญกรุงฝั่งเดียวกับเฉลิมกรุง มีร้านหนังสือขนาด
ใหญ่ ๒ คูหาเปิดใหม่ เพียงชื่อร้านก็เร้าใจนักอ่านที่ได้ทราบชื่อ
เสียงเกียรติคุณของท่านนายพลเรือจัตวาคุณหลวงสุวิชานแพทย์
ชื่อร้าน “สุวิชาน” เป็นร้านขายหนังสือสำหรับสุภาพชนแห่งแรกๆ
ที่ไม่มีคนขายคอยตามดูคนซื้อ บรรยากาศในร้านสะอาดแจ่มใส
นิตยสารสำคัญแห่งยุคคือ “จิตสาร” จัดทำโดยคณะจิตแพทย์
มีชายที่นั่น ให้ความรู้เรื่องจิตตามแนวทางวิทยาศาสตร์ เล่าถึง
การเชิวิญญานบุคคลสำคัญหลายท่านมาเข้าทรง พุดจากกันได้
แต่ไม่มีปรากฏการณ์ของวิญญาน ขณะที่ท่านองสรภานมธุรส
(บ่าวเอ็ง) ผู้ยิ่งใหญ่ด้วยสรรพวิชาการได้เชิวิญญานมาเข้าทรง
อย่างกระจ่างแจ้ว ท่ามกลางผู้ที่เชื่อเรื่องวิญญานและยังลังเล
ข้าพเจ้าไปดูหลายครั้งโดยไม่สงสัยแคลงใจอะไรใดๆ ทั้งสิ้น

ทางฝ่ายวิทยาศาสตร์ แพทย์ผู้เชี่ยวชาญการสะกดจิตเล่าว่า
หญิงสาวต่างจังหวัดผู้หนึ่งเป็นญาติของคุณหมอ มีคู่หมั้นแล้ว
แต่ไปหลงรักลิเกที่มาแสดงแถวบ้านจะหนีตามไปให้ได้ พ่อแม่
ปรึกษาคุณหมอมว่าจะรักษาได้หรือไม่ คุณหมอว่าพอรักษาได้

แล้วนำตลับเล็กๆ มอบให้บิดามารดาของหญิง บอกว่าเป็นน้ำมันพราย นำไปให้ชายคู่หมั้นป้ายแขนของหญิงสาวจะเลิกหลงลืมเวลาจะป้ายต้องบอกให้รู้ว่าคือน้ำมันพรายแล้วจึงป้าย ปรากฏว่าผู้หญิงหายรักเลิกกันที่ ร่ำหาแต่คู่หมั้น เมื่อแต่งงานแล้วอาการวิปริตต่างๆ ก็หายไป คุณหม่ออธิบายว่าน้ำมันพรายของท่านประกอบด้วยवासลิน แป้งกระแจะและน้ำมันจันทน์เท่านั้น คากลักคำก็ไม่ได้เสกแต่ศักดิ์สิทธิ์จริง

ที่ยุวพุทธิกสมาคมมีผู้เชี่ยวชาญในการบรรยายธรรมขณะนั้นมีพระภิกษุรูปหนึ่งคือ “สุชีโว” ได้ออกแสดงปาฐกถาธรรมในที่ต่างๆ ท่านไปที่วัดจันทาราม (วัดกลาง) ตลาดพลู ชาวบ้านชาวสวนนำดอกไม้รูปเทียนไปนมัสการเพื่อฟังเทศน์จากท่าน แต่ท่านเทศน์แบบใหม่ คือแสดงปาฐกถาไม่มีการอาราธนาศีลอาราธนาธรรม เป็นสิ่งใหม่แก่ผู้คนแถวนั้น

กลางปี ๒๔๙๐ นิตยสารของสมาคมโทรแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ออกจำหน่าย เป็นที่สนใจของผู้ศึกษาวิชาโทร ต่อมาไม่ข้ามมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองก็เอิกเกริกด้วยการแสดงปาฐกถาของนักปราชญ์ราชบัณฑิต ซึ่งมีทั้งนักคิดนักประพันธ์นักหนังสือพิมพ์และนักการเมือง องค์ปาฐกผู้หนึ่งข้าพเจ้าจำชื่อไม่ได้ พูดถึงความสำคัญของสตรี ท่านว่าตัวท่านเองมีเสื้อผ้าสำหรับไปทำงาน ๕ ชุด แต่ภริยาท่านมีถึง ๕๐ ชุด และร้องเพลงประกอบด้วยคือ “ชายเหล็กเพชรยังยอม...มาอ่อนน้อมนารี...ยอมพ่ายแพ้โดยดี... ฯลฯ” คนฟังฮากันลั่น

ต่อมาก็มีปาฐกถาเรื่อง “สสารนิยม” ของสมัค บุรวาศ

แต่มีการเชิญองค์ปาฐกด้วยคำพูดว่า “ขอเชิญท่านราชบัณฑิต...”
ข้าพเจ้าพิศวงเล็กน้อยว่า ทั้งผู้พูดผู้ฟังก็เป็นนักคิดกลุ่มก้าวหน้า
แต่ทำไมจึงใช้คำของศักดินา ท่านผู้นี้ต่อมาได้เรียบเรียงหนังสือ
ชื่อ “ปรัชญา” อันมีชื่อเสียง ปาฐกถาที่มีผู้ฟังมากและได้รับความรู้ที่
ข้าพเจ้าไม่เคยรู้และคิดไม่ถึงคือเรื่อง “สถาบัน” ของท่านพลตรี
หลวงวิจิตรวาทการ เรื่องที่สำคัญยิ่งได้แก่ “ฐานะของสตรีตาม
ที่เป็นมาในประวัติศาสตร์” คนฟังลั่นหอบประชุมใหญ่ไม่มีที่หนึ่ง
แสดงโดยมหาประพนธ์กร กุหลาบ สายประดิษฐ์

ข้าพเจ้าประหลาดใจว่า ในยุคนั้นคนเราจึงกระหายใน
ความรู้ใหม่ๆ และสังคมก็สนองตอบอย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นเวลาที่
ข้าพเจ้าเพิ่งอายุได้ ๒๐ กว่า ทำงานมีสตางค์ซื้อหนังสืออ่าน เช่น
สยามสมัย เริงมรยรายสัปดาห์ พิมพ์ไทยรายเดือนซึ่งมีนวนิยาย
ขนาดสั้น ที่จำได้เพราะประทับใจมากคือ “อันเป็นที่รักแห่งแผ่นดิน”
โดย “สันต์ เทวรักษ์” คนแรกที่เรียกนักประพันธ์ว่า “ประพันธ์กร”
และต่อมาได้บอกข้าพเจ้าว่า คำว่าอัตโนมิติใช้กับเครื่องจักรยนต์
กลไก ถ้าใช้กับคนคือ “อัตโนวัติ” ต่อมาอีกนานได้ทำงานที่ “มติชน”
และรู้จักท่านอาจารย์เสฐียรพงษ์ วรรณปก ราชบัณฑิตแล้ว ข้าพเจ้า
เรียนถามในเรื่องนี้ ท่านก็ว่าถูกแล้ว

ข้าพเจ้าสนใจเรื่องจิตและวิญญาณ (ผี) มาตั้งแต่หนุ่มๆ
เพราะน้องชายคนเดียวของข้าพเจ้าถึงแก่กรรมโดยนอนหลับตาย
ข้าพเจ้าเสียใจมาก ได้ถามนักประพันธ์ผู้ใหญ่ว่าผีมีจริงหรือไม่
ท่านเล่าเรื่องผีให้ฟังทั้งหลายเรื่อง น่ากลัวทุกเรื่อง และเป็นผีที่
ท่านพบเห็นมาเองทั้งนั้น คนหนึ่งที่เล่าเรื่องผีได้จับใจอย่างยิ่งคือ

“อิงอร” คุณศักดิ์เกษม หุตาคม ใครจะไปรู้ว่านักเขียนใหญ่ที่แต่งเรื่องจากปลายปากกาชูปน้ำผึ้ง จะเล่าเรื่องผีได้อย่างน่าขนพองสยองเกล้าขนาดนั้น

ส่วนเรื่องของข้าพเจ้าในเล่มนี้ เป็นความคิดที่เกิดจากการอ่านหนังสือต่างๆ ข้าพเจ้าเขียนแต่งขึ้นตามประสบการณ์ที่อ่านสบายๆ โดยไม่ต้องใช้วิจารณญาณอะไรใดๆ ทั้งสิ้น อนึ่ง การตาย การกลับชาติเกิดใหม่ จิตวิญญาน เรื่องบาป-บุญ เป็นเรื่องที่คนไทยสมัยใหม่ไม่ค่อยเชื่อถืออยู่แล้ว เพราะพิสูจน์ยาก มีหนังสือดีๆ หลายเล่มที่ตั้งชื่อว่า “ตายแล้วไปไหน” ก็พิมพ์แล้วพิมพ์อีก แสดงว่าผู้ไม่เชื่อในเรื่องจิตวิญญานก็ยังไม่วายสงสัยถึงชีวิตหลังการตายและปรภพมีอยู่หรือไม่

ขอบคุณจริงๆ ที่สำนักพิมพ์มติชนกรุณารวมเล่มให้

“หลวงเมือง”